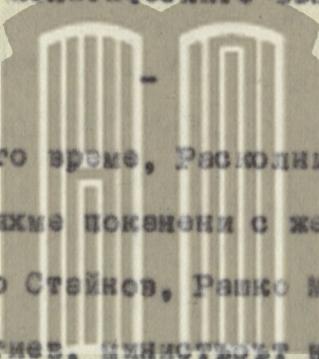

Що се отнеся до мен, за работа в друга област – занимавам се с износ на тютюн и съм председател на Съюза на търговците износители на тютюн. В тази област съм популярен. Мен ме знаят много добре по тютюневите райони, знаят ме и в селата, и търговците от този бранш, и търговските среди изобщо ме знаят и познават. Обаче не съм активен политик, за да имам голяма популярност. В политиката съм само наблюдател.

Разговаряхме и по други въпроси. Старият М. Маджаров беше стапнал да първи гости.

– Но и като наблюдател – допълни Расколников, – Вие сте добре осведомени по политическите въпроси.

– Ами аз следя политическите въпроси, чете...

Не се мине много време, Расколников даде вечеря в съветската легация, на която бяхме поканени с жена ми. Поканени бяха още Михаил Маджаров, Петко Стайков, Ранко Маджаров, видни земевладелици, между които Кимон Георгиев, министърът на железниците /беше някакъв запасен офицер/. Аз бях от най-младите. Дали беше и проф. Михалчев, не си спомням. На масата до мен беше първият секретар на легациите. Запитах:

– Кой е стоковият продукт в България, който играе политическа роля? И цитира: В Индия – оризът...

Даде и други примери за страни, в които е бил дипломат.

– По аналогия – отговорям, – може да се каже, че най-важен износен артикул за България е тютюнът. Но трябва да добавя, че тези търговци и износители, които се занимават с тютюнева търговия, не играят политическа роля. До известна степен той може да се каже само за Крум Чепрзиков, който минава за виден демократ, беше и народен представител; но не по линията на тютюна играе тази роля